

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 12872/10 (2009)
Дана 17. јуна 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., општина ..., ради поништаја решења туженог РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ФАРМАЦЕУТСКЕ КОМОРЕ У БЕОГРАДУ, број 830 од 12. октобра 2009. године, у предмету одузимања лиценце, у нејавној седници већа одржаној дана 17. јуна 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, тачком 1. диспозитива, поновљен је поступак и поништено решење о издавању одобрења за самостални рад- лиценце А.А. из ..., бр. ... од 06. маја 2009. године, тачком 2. обавезна је тужила да у року од 8 (осам) дана од дана пријема оспореног решења достави-врати Фармацеутској комори Србије у Београду раније издату лиценцу бр. ..., тачком 3. да у истом року врати Фармацеутској комори Србије издату ИД бр. ... легитимацију, а тачком 4. је констатовано да је ово решење коначно у управном поступку и да се против њега може покренути управни спор.

У тужби поднетој Врховном суду Србије, дана 09. новембра 2009. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да се решење туженог заснива на решењу Фармацеутске коморе Србије, Огранак у Нишу, које је наводно поништено- оглашено

ништавим, што није тачно. Истиче да је то решење донето на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања и да је првостепени орган погрешно закључио да је диплома Фармацеутског факултета у Сарајеву фалсификат, јер за то није дао никакве аргументе и доказе. Истиче да против ње јесте покренут кривични поступак, али да је у фази истраге и да још увек није правоснажно осуђена, те да се мора поштовати презумпција невиности. Указује да решење на који се тужени позива није правоснажно, да је на исто уложена жалба Управном одбору туженог и да због тога не може служити као основ доношења оспореног решења. Предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је дана 01. јануара 2010. године, сагласно одредбама члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09), у вези члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09), преузео нерешене предмете по управним споровима покренутим пред Врховним судом Србије и окружним судовима до 31. децембра 2009. године.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је донео оспорено решење, налазећи да је поступак правилно спроведен и оспорени управни акт правилно и на закону заснован.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем Фармацеутске коморе Србије- Огранка Ниш у Нишу, бр. 12 од 12. октобра 2009. године, поништено- оглашено ништавим решење бр.1/564 од 16. марта 2009. године, којим је усвојен захтев тужиле за упис у обавезно чланство у Фармацеутску комору Србије, при огранку коморе Ниш, са седиштем у Нишу, зато што не испуњава законске услове, пошто је у поступку утврђено да тужила не поседује високу стручну спрему, односно завршен фармацеутски факултет и стручно звање дипл. фармацеута, као један од основних услова, предвиђен чланом 166. и 167. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр.

107/2005) и чланом 4. Закона о коморама здравствених радника („Службени гласник РС“, бр. 107/2005) за обавезно чланство у Фармацеутској комори Србије и стицање права по основу тог основа-чланства.

Одредбом члана 166. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр. 107/2005) прописано је да здравствени радник, у зависности од степена стручне спреме јесте: 1) доктор медицине, доктор стоматологије, дипломирани фармацеут и дипломиран фармацеут медицински биохемичар - са завршеним одговарајућим факултетом здравствене струке; 2) други здравствени радник - са завршеном одговарајућом високом, вишом, односно средњом школом здравствене струке, док је одредбом члана 167. став 1 истог Закона прописано да је чланство у комори је обавезно за здравствене раднике из члана 166. овог закона, који као професију обављају здравствену делатност.

Одредбом члана 195. Закона о здравственој заштити прописано је да Комора здравственом раднику издаје лиценцу под условом: 1) да испуњава услове из члана 166. овог закона у погледу школске спреме здравствене струке; 2) да је обавио приправнички стаж и положио стручни испит; 3) да је уписан у именик коморе; 4) да правноснажном судском одлуком није осуђен за кривично дело које га чини недостојним за обављање здравствене делатности, односно да правноснажном судском одлуком није осуђен на казну затвора због тешког кривичног дела против здравља људи.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђене чињенице да је поништено решење Фармацеутске коморе Србије од 16. марта 2009. године, којим је усвојен захтев тужиле за упис у обавезно чланство у Фармацеутску комору Србије, те да тужилца не поседује високу стручну спрему, односно завршен фармацеутски факултет и стручно звање дипл. фармацеута, због чега не испуњава законске услове из члана 195. Закона о здравственој заштити за издавање лиценце, правилно је тужени орган поновио поступак издавања лиценце и обавезао тужилцу да му врати раније издату лиценцу, као и издату ИД бр. ... легитимацију на основу члана 247. став 2. и члана 248, а у вези члана 239. тачка 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр.33/97 и 31/01).

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да тужилца није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који

би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96), тужбу одбио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 17. јуна 2011. године, III-4 У. 12872/10 (2009)

Записничар
Наташа Малинић,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

за тачност отправака
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ